

Sancti Gregorii Papæ Primi Cognomento Magni Opera

In Tres Tomos Distributa. Ex quamplurimis MSS. Codicibus emendata ;
Additæ Sunt Quædam Notæ in Dialogos & Epistolas ejusdem S. Gregorii

Gregor <I., Papst>

Lutetia Parisiorum, 1675

Præfatio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74915](#)

S. GREGORII
PAPÆ,
IN EZECHIELEM PROPHETAM
HOMILIA RVM LIBER II.

P R A E F A T I O.

QUIA multis curis prementibus, Ezechielis Prophetæ librum coram charitate vestra totum per ordinem perscrutari non licuit, bonis vestris desideriis placuit petere, ut saltem extrema ejus visio, quæ ei facta est de ædificio in monte constituto, quæ & cunctis est visionibus ejus obscurior, exponi debuisset. Et quidem voluntati vestre me parere necesse est: sed duo sunt, quæ hac in re perturbant animum meum. Unum, quod hæc eadem visio tantæ obscuritatis nebulis tegitur, ut vix in ea aliquid intellectu inter lucente videatur. Aliud, quod jam Agilulphum Longobardorum Regem ad obsidionem nostram summopere fecerantem, Padum transisse cognovimus. Unde pensate, fratres charissimi, in caliginosis ac mysticis sensibus penetrare quid valeat mens misera, timoris sui perturbationibus occupata. Quantò enim circa terræ plus satagit, tanto in his quæ sunt caelestia, minus videt: & pro eo quod curis suis extra se ducitur, valde intus minor est, quia sicut scriptum est: *Deprimit terrena inhabitatione sensum multa cogitantem.* Quæ enim superiora penetrare etiam collecta non sufficit, pensate quid agere poterit divisa. Scimus autem, scimus omnes, quia & fluvius qui in multis rivis dividitur, à suo alveo exficcatur. Sed tamen inter hæc adeat superna gratia. Et si mentem meam cogitationum mearum pondera deprimit, vestrorum hanc pennæ defideriorum levant. Obscurum quidem valde est opus quod aggredimur; sed ponamus in animo, quia nocturnum iter agimus. Restat ergo, ut hoc palpando carpamus.

*Sup. 12. Ep. 75. 1. 4.
Sap. 9. d.*

HOMILIA XIII.

Ezech. xi. IN vigesimo & quinto anno transmigrationis nostræ, in exordio anni, decima mensis, quartodecimo anno postquam percussa est civitas, ipsa hac die facta est super me manus Domini, & adduxit me illuc in visionibus Dei: adduxit me in terram Israël, & dimisit me super montem excelsum nimis, super quem erat quasi ædificium civitatis vergentis ad Austrum. Et introduxit me illuc: & ecce vir, cuius erat species quasi species avis, & funiculus lineus in manu ejus, & calamus mensura in manu ejus. Stabat autem in porta, & locutus est ad me idem vir.

IN vigesimo & quinto anno transmigrationis nostræ, in exordio anni, decima mensis, quartodecimo anno postquam percussa est civitas, ipsa hac die facta est super me manus Domini, & adduxit me illuc.] Dicturus mystica, narrationem historicam præmit, ut sitat ex tempore, quod credatur ex revelatione. Notandum vero quod in exordio libri hujus, quo anno prophetare coepit, indicavit: in fine vero inservit, que extremam visionem vidit, ita ut cognosci valeat in quot annis prophetæ sue librum duxerit. Tempus namque quo prophetare coepit, in locutionis sue initio posuit, dicens: *Aperi sunt cali, & vidi visiones Domini in quinta mensis: ipse est annus quintus transmigrationis regis Joachin.* Nunc vero loquitur, dicens: [*In vigesimo & quinto anno transmigrationis nostræ.*] Idem namque Propheta in captivitate prima cum Joachin rege fuerat in Babyloniam transductus. Nam de secunda Hierosolymorum captivitate sub-

Ezech. i. 8.